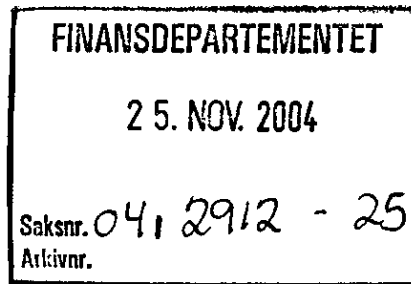

Finansdepartementet
 Finansmarkedsavdelingen
 Att: Erling G. Rikheim
 Postboks 8008 Dep
 0030 Oslo

Telefon 72 90 72 00
 www.fokus.no

22. november 2004

**HØRING - RAPPORT FRA ARBEIDSGRUPPE VEDRØRENDE UTLIGNING AV
 KREDITTILSYNETS TILSYNSUTGIFTER MED FILIALER FRA EØS-STATER**

1. Innledning

Det vises til Finansdepartementets høringsbrev 5. oktober 2004 med vedlagt rapport fra Kredittilsynets arbeidsgruppe vedrørende utligning av Kredittilsynets tilsynsutgifter med filialer fra EØS stater.

Det vises videre til tlf samtale med Finansdepartementet hhv den 16. og den 19. november vedrørende vårt behov for å kunne avvete behandlingen i FNH's hovedstyre den 18. november før det evt blir oversendt supplerende kommentarer på vegne av Danske Bank konsernet.

Danske Bank konsernet er representert i Norge gjennom filial - Danske Bank NUF som utøver alminnelig bank- og finansieringsvirksomhet, samt investeringstjenestevirksomhet innenfor et begrenset område, og gjennom datterselskapet Fokus Bank ASA med datterselskaper, som utøver alminnelig bankvirksomhet og investeringstjenestevirksomhet. Danske Banks datterselskap Danica Pension utøver virksomhet i Norge gjennom filial - Danica Link NUF, samt gjennom de to datterselskapene Danica Fondsforskring AS og Nordenfjeldske Personforsikring AS, som tilbyr hhv fondsforsikringer og personforsikringer.

På vegne av Danske Bank konsernet gis i det følgende enkelte supplerende kommentarer til FNH's høringsuttalelse av 19. oktober. Selv om Danske Bank konsernet som nevnt utøver virksomhet innenfor flere virksomhetsområder, tar kommentarene særlig utgangspunkt i rapportens forslag vedrørende filialer av kredittinstitusjoner fra andre EØS-stater (bankvirksomheten).

2. Kommentarer til Kredittilsynets rapport vedrørende utligning av tilsynsutgifter

2.1. Generelle kommentarer

Danske Bank konsernet har en strategi for videre vekst i alle de nordiske land hvor konsernet er representert, og er som et internasjonalt konsern med særlig fokus på det nordiske markedet

generelt opptatt av at de enkelte lands rammevilkår sikrer like konkurransevilkår på tvers av landegrensene, herunder at det skjer en harmonisering av regelverk og av tilsynsvirksomheten i de enkelte land.

Danske Bank konsernet ("Danske Bank") slutter seg til det generelle utgangspunktet - at det norske systemet med utligning av tilsynsutgiftene overfor de tilsynsobjekter som er undergitt tilsyn fra Kredittilsynet, naturlig bør tilsi at også filialer av utenlandske finansinstitusjoner som er undergitt slikt tilsyn blir forholdsmessig utlignet for utgiftene ved dette.

Danske Bank slutter seg videre til de generelle merknader til Kredittilsynets rapport som er fremmet gjennom FNH's høringsuttalelse av 19. november 2004.

Med bakgrunn i at Danske Bank konsernet er representert i Norge gjennom filial av hhv Danske Bank og Danica Pension er det likevel behov for å fremme enkelte supplerende kommentarer til FNH's høringsuttalelse, dette gjelder særlig mht

- avgrensning av hjemlandstilsyn ift vertslandstilsyn
- begrunnelsen for et utvidet tilsyn med filialene
- betydningen av nordisk integrasjon
- forslag til utmåling, herunder ved "topping up".

2.2. Avgrensning av hjemlandstilsyn ift vertslandstilsyn

EØS retten legger klare føringer for hvordan de enkelte lands myndigheter kan foreta utmåling av tilsynsutgifter overfor filialer av utenlandske kredittinstitusjoner, gjennom prinsippet om at hovedansvaret for tilsyn med filialenes virksomhet tilligger hjemlandets tilsynsmyndigheter, herunder at tilsynet med filialenes soliditet, kapitalkrav, styring og kontroll tilligger hjemlandet, jf rapporten s. 7 og s. 40.

Det er likevel utvilsomt at EØS retten gir vertsstaten rett til på avgrensede områder å utøve tilsynsfunksjoner overfor filialer etablert iht prinsippet om "single license". Selv om EØS retten - som påpekt i rapporten - ikke direkte gir regler for hvordan de enkelte land skal finansiere sin tilsynsvirksomhet, herunder tilsynsvirksomheten overfor utenlandske filialer, innebærer altså selve det prinsipielle utgangspunktet om hjemlandstilsyn en rettslig begrensning på det omfang av tilsynsvirksomhet som kan utføres av vertslandets tilsynsmyndigheter, og derved også en begrensning på omfanget av utmåling av tilsynsutgiftene.

Danske Bank anser at det i Kredittilsynets rapport og forslag ikke foretas en tilstrekkelig klar avgrensning av hvilke tilsynsoppgaver som kun skal utføres av hjemlandets myndigheter, evt i

samarbeid med vertslandets tilsynsmyndigheter, og de tilsynsoppgaver som forutsettes utført av vertslandets myndigheter. Videre anses at Kredittilsynets rapport og forslag ikke foretar en tilstrekkelig analyse av det faktiske *omfang* av de tilsynsoppgaver som EØS retten forutsetter skal utføres av hhv hjemlandet og vertslandets myndigheter, jf at de sistnevnte altså forutsettes å være av supplerende karakter.

2.3. Begrunnelsen for et utvidet tilsyn med filialene

Utgangspunktet for Kredittilsynets arbeid med et nytt regelverk for utmåling av utgifter ved tilsyn med utenlandske filialer, er behovet for å løse et såkalt balanseproblem vedrørende finansiering av Kredittilsynets utgifter, jf at det norske tilsynet i sin helhet finansieres ved utmåling overfor tilsynsobjektene, uten at de utenlandske filialene hittil har blitt gjenstand for slik utmåling.

Danske Bank har som nevnt forståelse for at denne ubalansen søkes rettet opp, men vi finner likevel at et beslutningsgrunnlag for et nytt regelverk i noe større grad bør inkludere en analyse av *det faktiske behov* for å øke denne del av tilsynsaktivitetene. Rapporten kap 11 - Momenter for et mer systematisk tilsyn med filialene - gir i hovedsak en gjennomgang av hvilke økte/nye tilsynsaktiviteter som tenkes gjennomført mot filialene. Behovet for en slik økt aktivitet blir begrunnet med at:

"Betydningen av filialene er imidlertid økende, og enkeltfilialer har opparbeidet seg forholdsvis store markedsandeler. Dette tilsier at det i fremtiden må legges opp til et mer systematisk tilsyn av og informasjon til filialene.

Danske Bank er ikke uenig i at strukturelle forhold i det norske finansmarkedet kan tilsi et mer systematisk tilsyn med filialene, men kan ikke se at det i rapporten er godtgjort at disse økte aktivitetene i faktisk omfang tilsier at utmålingsprosenten for filialer av utenlandske filialer settes til 40 % av utmålingen overfor norske banker, jf også at dette er aktiviteter som i stor grad er basert på ren informasjonsutveksling mellom Kredittilsynet og filialene, og hvor tilsynet også vil dra nytte av "stordriftsfordeler". Til dette kommer også at dette til dels vil være tilsynsaktiviteter som kan løses ved utveksling av informasjon med hjemlandet tilsynsmyndigheter, noe som også vil medføre at filialene ikke blir pålagt doble rapporteringer.

Danske Bank finner generelt at det som grunnlag for nytt regelverk om utmåling av tilsyns-utgifter overfor filialene i større bør foretas en klarlegging av hvor stor del av det samlede tilsynet av en filial som vil bestå i tilsynsoppgaver som iht EØS-retten vil være typiske oppgaver for vertslandenes tilsynsmyndigheter; tilsyn med likviditet, tilsyn basert på rapportering, tilsyn med markedsatferd mv.

2.4. Betydningen av nordisk integrasjon

Når behovet for økt/mer systematisk tilsyn med filialene i Kredittilsynets rapport blir begrunnet med at filialenes betydning i det norske markedet er økende, kan vi ikke se at det er lagt spesielt vekt på at det innenfor banksektoren - i alle fall innenfor en mellomlang tidshorisont - må antas å være de *nordiske* kredittinstitusjonene som vil representere en stor del av filialenes samlede markedsandel.

Dette anses relevant da de nordiske/skandinaviske finansmarkedene er forholdsvis godt integrerte; de representerer mange av de samme utfordringene; de er i stor grad harmoniserte hva gjelder viktige rammebetingelser; de har store likhetstrekk hva gjelder forretningskultur og markedsadferd; det er forholdsvis lang tradisjon for finansinstitusjoner som driver virksomhet på tvers av de nordiske landegrensene - og dette er som sådan finansinstitusjoner som representerer et risikobilde som vil være godt kjent også for de respektive vertslands tilsynsmyndigheter.

Til dette kommer ikke minst at Kredittilsynet allerede har et etablert og tett samarbeid særlig med tilsynsmyndighetene i Danmark og Sverige, herunder at det er inngått bilaterale samarbeidsavtaler med begge disse lands tilsynsorganer. Danske Bank finner for sin del at de norske tilsynsmyndighetenes inngående kjennskap til de relevante nordiske kredittinstitusjonenes virksomhet både i Norge og til filialenes hovedforetak i sine respektive hjemland, og ikke minst at de norske tilsynsmyndighetenes etablerte og gode samarbeid med de øvrige nordiske tilsynsorganene i større grad burde vært hensyntatt i en analyse av behovet for å øke tilsynsaktivitetene mot filialene.

I dette perspektivet vil vi generelt anta at behovet for et mer systematisk tilsyn med filialene til en viss grad vil kunne løses ved samarbeid mellom vertslandets og hjemlandets tilsynsorganer, herunder at det ved avtale fastsettes at det norske tilsynet også skal kunne forestå oppgaver på vegne av hjemlandets tilsynsorgan. Det vil i så fall være naturlig at det etableres ordninger for hvordan slik "outsourcing" av oppgaver skal godtgjøres mellom tilsynsorganene.

Med bakgrunn i den forholdsvis omfattende integrasjon mellom de nordiske finansmarkedene finner Danske Bank videre at det vil være naturlig om norske myndigheter ville ønske å tilstrebe en større grad av harmonisering av de nordiske lands regelverk for utmåling av tilsynsutgifter. Kredittilsynets rapport innebærer at norske filialer vil bli utlignet for tilsynsutgifter som langt overgår tilsvarende utgifter for filialer i de øvrige nordiske land. Dette er forhold

som vi både finner kan vanskeliggjøre en harmonisering av de enkelte nordiske lands regelverk, og som dessuten ikke kan ses er begrunnet i forskjeller mht tilsynsmessige utfordringer.

Det vises videre til at Kredittilsynets undersøkelse av hvordan de enkelte land utmåler utgiftene ved tilsyn med filialene avdekker at det er forholdsvis store variasjoner mht regelverket for slik utmåling. Når Kredittilsynet har valgt å legge Storbritannias modell til grunn for det norske regelverket fremgår ikke om dette er begrunnet i likheter mellom de britiske og de norske finansmarkedene eller basert på likheter i de tilsynsmessige utfordringer.

Når Storbritannias modell er lagt til grunn, skulle en likevel tro at de likheter som kjennetegner de nordiske markedene, jf over, ville ha betydning for størrelsen av den andel av utgiftene som skal tilordnes filialene. Danske Bank anser at dette gjerne kunne tilsi at de norske filialene kunne bli utlignet for en *lavere* andel enn det som gjelder for filialer etablert i Storbritannia. Kredittilsynet foreslår derimot at de norske filialene skal utmåles en avgift som representerer en fordobling i forhold til avgift utmålt mot filialer etablert i Storbritannia, uten at vi kan se at dette er nærmere begrunnet, annet enn at det altså foreligger planer for et mer systematisk tilsyn med de norske filialene, jf over.

2.5. Utmåling ved "topping up"

Danske Bank viser videre til forslaget til avgiftsutmåling ved en såkalt "topping up" situasjon - at en filial velger å slutte seg til den norske sikringsordningen.

Det foreslås her at avgiften skal være opp mot det dobbelte ift filialer som ikke slutter seg til den norske sikringsordningen. Danske Bank kan for sin del ikke se at det i rapporten er begrunnet hvorfor en slik "topping up" skal medføre en såvidt sterk økning i utmåling av tilsynsutgiftene overfor vedkommende filialer. Selv overfor filialer som slutter seg til norsk sikringsordning vil det være hovedregelen om hjemlandstilsyn som gjelder, og det kan synes vanskelig å forsvare at en utmåling som representerer ca 80 % av utmålingen overfor en norsk institusjon er dekkende for at det skal utføres et tilsyn som fortsatt er ment å være supplerende ift hjemlandstilsynet.

Det kan til dette også vises til at det norske regelverket for "topping up" ennå ikke er fastsatt, og at det heller ikke er inngått de avtaler mellom det norske tilsynet og aktuelle utenlandske tilsynsorganer eller mellom den norske og de aktuelle utenlandske sikringsordninger som et regime for "topping up" forutsetter. Det er derfor heller ikke klarlagt eksakt hvilke oppgaver det norske tilsynet vil ha overfor utenlandske filialer som velger å slutte seg til norsk sikringsordning.

Det er heller ikke foretatt en analyse av hvilken generell økning i risiko som de institusjoner som kan tenkes å benytte seg av en slik ordning representerer ift det norske sikringssystemet. Danske Bank anser derfor at det er hensiktsmessig om fastsettelse av en økt utmålingsgrad for filialer som velger en "topping up" løsning utstår til det er nærmere klarlagt hvilket merarbeid dette faktisk vil medføre for det norske tilsynet, eller eventuelt at det i første omgang blir vurdert fastsatt en lavere sats enn det som blir foreslått i Kredittilsynets rapport.

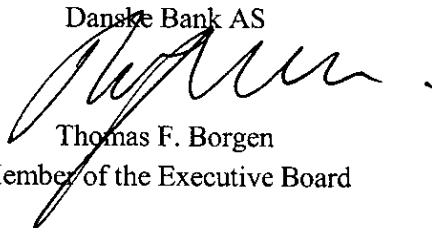
2.6. Øvrige forhold

FNH har i andre sammenhenger påpekt at det burde trekkes et klarere skille mellom de egentlige tilsynsoppgaver, hvis utgifter bør belastes tilsynsobjektene, og de mer ordinære forvaltningsoppgaver, som bør vurderes finansiert på ordinær måte. Danske Bank ønsker i denne sammenhengen ikke å løfte denne problemstillingen, da dette altså er vurdert i andre sammenhenger, annet enn å påpeke at dette er hensyn som bør vektlegges ved utmålingsgraden overfor filialene, jf at filialene gjennom sine hovedforetak i de respektive hjemland - med det nødvendige forbehold for ulikheter mellom de enkelte lands modeller for finansiering av det generelle tilsynet - vil kunne ha ytet bidrag både til regelverksutforming og implementering av EØS regelverk, samt ha ytet bidrag til hjemlandets arbeide med utvikling av internasjonale samarbeidsrelasjoner.

Hvis det skulle være spørsmål vedrørende dette, er Finansdepartementet selvsagt velkommen til å ta kontakt med undertegnede.

Med vennlig hilsen

Danske Bank AS

Thomas F. Borgen

Member of the Executive Board